ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **N. T. N.,** zast. Mgr. Bc. Michaelem Kisem, advokátem se sídlem Kostnická 2916/16, Chomutov, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2017, čj. MV-61103-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 10. 2017, čj. 15 A 205/2017-31,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, kterou Ministerstvo vnitra zamítlo. Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které žalovaná zamítla.

[2] Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, kterou krajský soud usnesením odmítl pro opožděnost. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí žalované bylo zástupci žalobkyně doručeno 20. 6. 2017 a třicetidenní lhůta pro podání žaloby uplynula 20. 7. 2017. Žaloba byla ovšem soudu doručena prostřednictvím datové schránky až 31. 7. 2017, a proto byla podána opožděně.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. Uvedla, že rozhodnutí žalované neobsahovalo poučení o možnosti podat návrh na přezkum tohoto rozhodnutí ani informaci o lhůtě, v níž může být takový návrh podán. Protože zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, stanoví lhůtu pro podání žaloby odlišně od soudního řádu správního, správní orgán pochybil, jestliže stěžovatelku nepoučil o tom, že návrh na přezkum rozhodnutí musí podat do 30

dnů ode dne doručení rozhodnutí. Stěžovatelka v kasační stížnosti dále namítala i jiná pochybení žalované a správního orgánu prvního stupně.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Vzhledem k tomu, že krajský soud odmítl žalobu stěžovatelky jako opožděnou a věcí samou se nezabýval, lze podat kasační stížnost pouze z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[6] Podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni a zmeškání lhůty nelze prominout.

[7] NSS zjistil, že rozhodnutí žalované bylo zástupci stěžovatelky doručeno 20. 6. 2017. Tento den byl tedy dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. Den následující po dni doručení se považuje za první den běhu třicetidenní lhůty pro podání žaloby; konec lhůty pro podání žaloby tak připadl na 20. 7. 2017. Zákonná lhůta uplynula stěžovatelce marně, neboť stěžovatelka podala žalobu ke krajskému soudu až 31. 7. 2017. Zákonnou lhůtu nelze prodloužit a její zmeškání nelze ani prominout, neboť lhůta běží nezávisle na soudu a soud do jejího běhu nemůže vstupovat. Krajský soud neměl jinou možnost než žalobu odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[8] Stěžovatelka namítla, že v napadeném rozhodnutí žalované nebyla poučena o možnosti podat žalobu proti správnímu rozhodnutí ani o tom, že lhůta pro podání žaloby je stanovena odlišně od obecné lhůty. NSS k tomu odkazuje na svůj rozsudek ze dne 26. 6. 2008, čj. 8 Afs 47/2007-90, podle nějž *„z § 68 odst. 1, 5 a 6 správního řádu nelze dovodit povinnost správního orgánu poučit účastníky řízení o možnosti napadnout správní rozhodnutí žalobou včetně uvedení lhůty pro podání žaloby“*. Správní orgán nepochybně může nad rámec své obecné poučovací povinnost uvést i možnost podat žalobu ve správním soudnictví a takový postup je i žádoucí, zejména je-li lhůta pro podání žaloby kratší než obecná lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Pokud tak však neučiní, nelze v tom spatřovat nedostatek jeho rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 5. 2011, čj. 3 Ads 68/2011-47).

[9] Úkolem NSS v této věci je posoudit pouze to, zda krajský soud postupoval správně, pokud žalobu z uvedeného důvodu odmítl, a zda své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. NSS naopak nemůže hodnotit správnost rozhodnutí žalované a ministerstva ve věci vydání povolení k přechodnému pobytu. Kasačními námitkami, které se netýkaly nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu, se proto NSS nezabýval.

[10] Soud nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu.

[11] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu